

RKT. ŽUPA POHODA B.D.M.

MARIJA GORICA

God. XI. Broj: 19.
26. siječnja 2025.

Treća nedjelja kroz godinu

Odlomak koji smo čuli jest sastavljen od dva dijela. Prvi dio je prolog, uvod u evanđelje. Drugi dio je programatski govor Isusa prije njegovog javnog nastupa, baš kao što to može biti govor i drugih prije jednog javnog djelovanja. Luka se prilagođava autorima svoga vremena koji su na početku jednog djela govorili što je njihov program i cilj rada. Bilo bi korisno, zanimljivo i poticajno kada bi svatko od nas pisao svoje evanđelje, svoju radosnu vijest - od dana začeća, rođenja pa nadalje, naravno svjestan kako je 'tinta' pisanog našeg evanđelja Božja 'tinta'. Možemo li se prisjetiti kada je Evanđelje počelo imati važnu ulogu u našem životu, na poseban način danas kada slavimo nedjelju Božje riječi?

Luka spominje Teofila (značenje imena: od Boga ljubljen, Božji prijatelj) koji je pomogao Luki u sastavljanju evanđelja i zbog svoje velikodušnosti bit će spominjan do na kraj vjekova u početku Lukinog evanđelja. Luka piše da nije prvi koji piše evanđelje. Isto tako on govori o događajima koji su stvarni, koji su se odvijali u Svetoj Zemlji. To konkretno znači da je Isus bio povijesna, konkretna osoba. Luka nije upoznao Isusa, nije bio tamo kada je Isus činio djela ljubavi. I ovo je lijepo, jer tako svaki vjernik nalikuje Luki. Luka je predao sebe Kristovom poslanju jer mu je predano evanđelje, a predano mu je po poslužiteljima riječi. I on se dao zauzeti, 'okupirati' tim riječima, dao je da te riječi zahvate njegov život. Luka piše Teofilu i zaključuje: da se tako osvjedočio pouzdanosti svega u čemu si poučen. Ta riječ je pouzdana. Kada se u životu osvjedočimo o nečem što je kvalitetno i dobro, tada drugima želimo to prenijeti jer znamo koliko je dragocjeno.

Zatim slijedi Isusov programatski govor i stavlja ga na početak javnog djelovanja. Taj govor je ispunjenje proročanstva iz knjige proroka Izaije gdje piše sljedeće: »Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena.« Luka pak u evanđelju kaže: »Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji zapisano«. Isusu se pruža sveti tekst. Što to znači? Ako Stari zavjet otvaramo bez pogleda u Isusa, ako ga tumačimo bez onoga što se ostvarilo u Isusu, tada nam Stari zavjet ostaje zatvoren. Mnoštvo je mjesta u Novom zavjetu, pa i upravo kod Luke, koji nam ukazuju da se u Isusu ostvarilo ono o čemu se pisalo u Starom zavjetu. Bez Isusa iz Nazareta nama ostaje zatvoreno Sveto pismo. I drugi detalj iznimno lijep jest što je Isus našao mjesto u svitku proroka Izaije, te se koristi grčki glagol heurisko, isti glagol koji je izrekao Arhimed kada je pronašao važan zakon u fizici i uzviknuo: Heureka, odnosno našao sam. Dakako Arhimed je pronašao zakon fizike, dok je Isus pronašao izvor svih zakona. Nakon što je Isus pročitao odlomak iz Starog zavjeta kaže Luka: »tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede«. S Isusom se ostvaruje Stari zavjet i sada se on može zatvoriti jer s Isusom započinje ono što nam je obećano. To što je Isus sjeo znači da sada počinje

poučavati, kao učitelj. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. To smo i mi pozvani. Usmjeriti naše oči u Isusa. Koje se proroštvo ostvarilo s Isusom? Isus kaže: Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima. Što to znači 'danas'?

Danas se više puta ponavlja u Lukinom evanđelju. Danas se odnosi i na naš današnji dan kao i na sve ostale dana našeg života u kojem možemo klicati Heureka jer pronalazimo Boga.

»Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima« Prije svega Isus će navijestiti Blagovijest siromasima. Koja je to blaga vijest? Dovoljno je vidjeti što je Isus govorio i činio kako bismo vidjeli što je to. Među ostalim to je besplatnost Božje ljubavi koja je okrenuta prema svima i koja nam se daje. Božja ljubav se ne kupuje, nego je prema svima okrenuta. Blaga vijest jest da usprkos našim slabostima i grijesima Bog nas bezuvjetno ljubi, oprašta, podiže, daje samog sebe. I oni koji pogriješe jesu voljeni od Boga. Ovo je vijest koja je blaga, koja je radosna. Zatim Isus kaže kako je došao pro-glasiti sužnjima oslobođenje! Oslobođenje u ovom kontekstu znači da nas Isus oslobađa onih vezica koje nam priječe ostvariti se u životu. Koje su to vezice, lanci? Prvo je oslobođenje od krive slike Boga, od Boga zakonoznanca koji od nas traži samo ispunjavanje zakona. Oslobođenje od Boga obveza i dužnosti, te oslobođenje za Boga koji nas ljubi i koji je svoj život dao za nas. Zatim nas Isus oslobađa od našeg egoizma, od krivog načina korištenja materijalnih dobara. Tu su i drugi lanci-briga da se prilagođavamo duhu vremena, briga oko toga da budemo prvi u svemu što činimo. Zatim osvete i želja za nanošenjem zla onima koji su nam možda nanijeli nekakvo zlo. Isus nas oslobađa i od toga da si predbacujemo za zlo koje smo i sami u životu učinili. Isus je došao osloboditi nas od onoga što nam priječi primiti njegovu bezuvjetnu ljubav.

Zatim i dalje ono što će učiniti prorok jest: dat će vid slijepima. Oni koji ne vide imaju poteškoću ići naprijed. Isus je došao kao svjetlost da bismo vidjeli ono što prije nismo vidjeli. Na koji način gledamo vlastite ukućane, siromahe, bolesne, osobe s posebnim potrebama. Kako gledamo na te ljude? Isus vraća vid. On donosi svjetlost i u toj svjetlosti drugačije gledamo sebe, druge i svijet.

Zatim je došao na slobodu pustiti potlačene. Ovaj dio se ne nalazi u 61. poglavlju kod Izaije, ali se nalazi u 58. poglavlju: »Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat' spone jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi. Tad će sinut' poput zore tvoja svjetlost i zdravlje će tvoje brzo procvasti.«

I na kraju Isus govori kako je došao proglasiti godinu milosti Gospodnje. Godina milosti je godina besplatnog dara - svakih sedam godina. Tada se svakome vraćalo njegovo imanje. To je dan besplatnosti. S Isusom se ispunjava besplatnost njegove ljubavi, ljubavi koja se ne zarađuje, nego nas Bog besplatno voli. Božja ljubav je i milosrdna ljubav koja nam se daruje. Neka Pismo Božje Ljubavi, Sveto Pismo, bude naš suputnik u ovoj jubilejskoj godini, kako bismo zaista bili hodočasnici nade, po uzoru na Isusa Krista. Heureka! Amen!

3.

Slijedeće nedjelje, 2. veljače je Svijećnica! To je blagdan Gospodinova prikazanja u Hramu. Nakon što smo u siječnu primili prvu blagoslovinu, svetu vodu, sada blagoslivljamo svijeće. U sakristiji si možete nabaviti svijeće, a blagoslov će biti na obje mise u župnoj crkvi, ali i na misi kod sv. Križa u 9,30. Ako nemate svijeću, dođite malo ranije, da si stignete uzeti u sakristiji. Slobodno ponesite blagoslovljenu svijeću i svojim susjedima, koji ne mogu doći u crkvu!

Из живота župe

Nastavili smo sa župnim vjeronaukom za naše pripravnike za sakramente sve Pričesti i Krizme. Za prvopričesnike će do daljnjega vjeronauk biti petkom u 18 sati, a za Firmanike svaki drugi četvrtak, također u 18 sati. Nažalost, mnoga djeca ne dolaze na sv. Misu! Neki nisu bili u crkvi od prosinca prošle godine! Svi izostanci nastoje se opravdati bolešću! Kao da je dijete bolesno već dva mjeseca!? Zašto pojedini roditelji opravdavaju ono što nije opravdano? Oni koji ne žele da im se djeca pripremaju za te važne sakramente, nisu ih trebali ni upisivati! Žao mi je što roditelji nemaju vremena ni volje biti sa svojom djecom nedjeljom na svetoj misi! Tada bi i djeca bila radosnija i redovitija!

POST I NEMRS TIJEKOM 2025. GODINE

Katoličkim vjernicima preporučuje se post i molitva, posebno petkom, kao dragocjeno sredstvo na putu zajedništva s Bogom i služenja braći ljudima. Stoga je važno da svećenici povremeno na to podsjetite župljane i protumače im kršćansko poimanje molitve i posta.

POST i NEMRS obvezuju vjernike na Pepeljnicu i Veliki petak. Uzdržavanje od mesne ili druge hrane obvezuje svako petka u godini, osim ako se petkom slavi neka svetkovina.

NEMRS obvezuje svakog petka, a može se, osim u korizmi, u cijelosti ili djelomično, zamijeniti drugim oblicima pokore, posebno karitativnim djelima, odricanjem od pića, pušenja, zabave, kao i vježbama pobožnosti.

Zakon NEMRSA obvezuje sve koji su navršili četrnaest godina života, a zakon POSTA obvezuje sve punoljetne osobe do započete šezdesete godine života.

Ima životnih okolnosti kada iz opravdanih razloga vjernici ne mogu petkom izvan korizmenog vremena obdržavati nemrs. Da bi se izbjegle poteškoće u savjesti, u skladu s kanonskim odredbama, naš Nadbiskup Dražen Kutleša ovime podjeljuje oprost od nemrsa tijekom 2025. godine za slučajeve kad vjernici petkom izvan korizme sudjeluju na vjenčanju, sprovodu ili nekom sličnom događaju. Svi koji se budu koristili navedenim oprostom posvjedočit će nekim drugim dobrim djelom svoje poštovanje prema Isusovoj muc i smrti, kojih se spominjemo posebno petkom.

Duhovni kutak

7. Pobožna okrutnost.

Poniznost se očituje i u tome da mučenici nikada aktivno ne zazivaju svoju mučeničku smrt. Zašto? Zato što žele i svoje mučitelje očuvati od grijeha, ne žele da njihovi mučitelji, zbog svojih nedjela, izgube vječni život. Mučenici se klone na sve moguće načine da ne skandaliziraju svoje bližnje, opet s razlogom, da se zbog njih ne Vrijeđa Bog, Isus Krist, Crkva. Nisu kršćanski mučenici oni koji uživaju u tome da provociraju svoje bližnje, da ih

4.

onda oni muče i da im se izruguju. Nažalost, mnogi misle i danas da su mučenici ako na ovakav način svjedoče Isusa Krista. No, to su oholi svjedoci i oholi mučenici kojima je više stalo do junačenja i isticanja sebe samih, nego do Isusa Krista. Dakle, mučenici se trude sa svima živjeti u miru. Mučenici pak postaju mučenicima samo u onom trenutku kada im Gospodin podari tu milost, a ne kada oni sami to žele. Što to znači? Postaju mučenicima kada ih Ovaj svijet želi prisiliti da zaniječu Isusa Krista. U tim trenutcima za njih prestaje obzirnost ne samo prema mučiteljima, nego prema cijelom svijetu, pa i prema najdražima i najmilijima, prema ženi, mužu, djeci, prijateljima. 'Tada postoji samo Isus Krist. Tada se na njihovim usnama pojavljuje jedna jedina riječ, koja se može čuti u mnogih izvješćima mučenika: »Ja sam kršćanin.« Jedino tada za njih prestaje postojati svijet i jedino tada oni se raduju što su sablazan i luđaci za ovaj svijet. Mučenici više ne prepoznaju svoje najdraže koji ih žele odgovoriti od vjere u Isusa Krista. Spremni su na okrutnu ljubav prema njima, znajući da, tko u tom trenutku ne mrzi svoje najmilije, nije dostojan Isusa Krista. Tada je ta »okrutnost izričaj pobožnosti« - crudelitas ista pietas est (sv. Jeronim). Između prijatelja i suza njihovih najmilijih, mučenici su ostali nepokolebljivi, nisu se dali slomiti prijateljima, ali ni ljubavljaju najmilijih. Sijali su se prijateljima progonitelja, ali su ostali neosjetljivi na ovozemaljsku ljubav, jer je zajedništvo duše s Kristom bilo uzvišenije od bilo kakva zemaljskog odnosa. S nadom u nebeska dobra prezreli su prolazna, kako smo rekli. U tom trenutku sve ovozemaljsko postalo im je mrsko i strano. Samo im je jedno bilo na umu: Krist. Zato su se svega odrekli, kako bi stekli Njega. I ne samo to. I za same mučenike prestaje postojati tijelo, rodbinska i bilo koja druga veza. Kao što je majka svoje sinove bodrila da odu u smrt, tako i mučenici bodre jedni druge da odu u smrt radi Krista, da ne misle više na tijelo, krv, domovinu, na ovozemaljsku ljubav. U jednom izvješću kršćanskih mučenika čitamo da je jedna kršćanska majka ovako bodrila svoje dijete da ustraje u mučeništvu: »Ti nisi moje dijete, ti nisi plod mojih porođajnih boli.

Budući da si primio Boga, rođen si u Bogu. Primio si moć da postaneš dijete Božje. Trči k svojemu Ocu da te ne ostave tvoji suborci, da ne zakasniš do krune, da ne učiniš uzaludnom moju majčinsku molitvu. Ne ćeš povrijediti svoju majku kada postaneš nositelj krune, pobjednik i nositelj trofeja.« »Ti nisi moje dijete!« Mučeništvo tako razotkriva središte kršćanske vjere, a to je da su kršćani vezani duhovnom vezom, da ih uzajamno veže duhovna veza. Nisu rođeni od krvi, od volje tjelesne, muževlje, nego od Boga.

Mučenici tako pokazuju da bi sve ljude trebala vezivati ta nevidljiva spona, božanska spona. Svi bi trebali biti od Boga, a to znači biti od Boga koji je postao čovjekom, od Isusa Krista. To je ta božanska spona, spona ljubavi, poniznosti, istine, pravednosti, dobrote.

8. Mržnja

Mučeništvo također pokazuje još nešto, a to je da kršćanska vjera sama po sebi izaziva u ljudima ovoga svijeta mržnju: »Istina započinje s mržnjom. Neprijateljica je čim se pojavi. Cum odio sui coepit veritas. Simul atque apparuit, inimica est. (Tertulijan) Tko želi biti

5.

kršćanin, a ne patiti, nije kršćanin. Tko želi biti kršćanin kako bi ovdje uživao, bio hvaljen i slavljn, nije kršćanin. Zato istina kršćanske vjere započinje s mržnjom. Uostalom, i sam Bog započeo je i završio svoj zemaljski život s mužnjom ljudi koji ga ne primiše. Zašto mržnja? Zato što se čovjek s istočnim grijehom udaljio od Boga, želi biti bog bez Boga. Ne želi ljubiti i u ljubavi služiti, ne želi biti podložan i Bogu i blišnjemu, nego želi biti gospodar samoga sebe, slijediti svoju volju. Ateizam nije ništa drugo doli nijekanje Boga u svrhu sebične samodostatnosti. Nije ni čudo da čovjek ne može podnijeti osobito onoga Boga koji mu se učinio tako bliskim, postavši čovjekom. Isus Krist, Bog i čovjek, ušao je u njegov vlastiti svijet, u njegova vlastitu sigurnost i zato nijedna religija ne izaziva takvu mržnju kao što to izaziva kršćanstvo i kršćani.

Kršćani, odnosno mučenici, izazivaju veliku mržnju i prijezir ovoga svijeta, jer oni iz ljubavi prema Isusu Kristu preziru ono što ovaj svijet voli: častohleplje, uživanje, bogatstvo. Izazivaju mržnju jer žive u skladu s Božjim zapovijedima koje nisu zapovijedi ovoga svijeta: brak između muškarca i žene do smrti, rađanje djece, obrana života od začeca do smrti,

Osuda samoubojstva, molitva, neradna nedjelja i mnogo drugo. Dakle, čim kažeš »ja sam kršćanin«, računaj na mržnju, kako nas poučava i sam Krist: »Svi će vas zamrziti zbog imena mojega.« i »Brat će brata predavati na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. Svi će vas zamrziti zbog imena mog. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen.«

Mučeništvo savjesti i kreveta

9. Mučeništvo savjesti.

Kao što rekosmo, ovo razmatranje treba biti takva pohvala mučenika da nas pozove na mučeništvo, da postanemo mučenici i prije nego što dobijemo mogućnost zaista biti mučenici. Naime, čitav kršćanski život treba biti mučeništvo, tj. mučeništvo, svjedočanstvo savjesti, o kojem govori sv. Pavao:

»Ovo je naša slava: svjedočanstvo (mučeništvo) naše savjesti da smo u svijetu živjeli - osobito prema vama - u svetosti i iskrenosti Božjoj, ne u mudrosti tjelesnoj, nego u Božjoj milosti.« To prije svega znači da svoj život u ovom svijetu shvaćamo kao razapinjanje sebe spram svijeta i razapinjanje svijeta spram sebe. To kršćani ostvaruju na razne načine: postom, bdijenjem, umjerenošću u jelu i piću, prašanjem, milostinjom, poslušnošću biskupu, župniku, poglavaru, podložnošću suprugu, ljubavi prema supruzi, poslušnošću prema roditeljima. Sve su to načini kako kršćanin postaje skroviti mučenik, mučenik savjesti i prije mučeništva krvlju. Osobito bi takvi mučenici savjesti trebali biti redovnici, redovnice, ali i svećenici. I u njihovo tijelo trebala bi se utisnuti patnja, radost zbog trpljenja. Jer, gdje je trpljenje radi Isusa Krista, tamo su obilate i spoznaje i utjehe, kako nas opet poučava sv. Pavao: »Jer kao što su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša.« I oni, ali i svi kršćani, ako ih nevolja pritišće, gledajući Krista raduju se. Ako ih pak tjeskoba pogodi, promatrajući njega, nalaze mir; ako ih progoni svijet ili lažna braća u Crkvi,

6.

gledajući prema nebu, ne mare za zemlju. Ako im glad prijete, traže kruh života i bivaju nasićeni (u 6,35). Ako im netko otme imovinu, ne brinu se jer im je Gospodin već rekao da prezru sve to i prije nego što im je neprijatelj pokušao oduzeti. Ako ih zatvore u tamnicu, Isus im je već rekao da žive kao da su razapeti svijetu. Ako ih ljudi muče i nanose im patnju, time im samo pribavljaju još slavniju krunu i veću nagradu. Neprijatelji ne samo da ne mogu kršćanima ništa nauditi, nego još i pridonose njihovoj slavi. Što više trpe zbog Isusa Krista, to jači postaju, poput dijamanta: sve se u dodiru s njima slama, a oni ostaju isti u svemu.

U svakoj patnji ne gube nadu, čuvaju svoje dostojanstvo i tako: mučenici savjesti. Ah, to je skrovito mučeništvo najteže!

10. Križevi

Kršćani se raduju križevima jer ih na to poziva sam Spasitelj: Tko ne uzme svojega križa i ne pode za mnom, nije mene dostojan, (Mt 10,38) Kakav god bio križ, kršćani ga rado petomu Kristu, tako im najlakše svijet postaje nebitan i oni sebi uzimaju,. rado odlaze na križ jer tako se najbrže suobličavaju raspetome Kristu, tako im najlakše svijet postaje

nebitan i oni sebi samima, a najbitniji im je Isus Krist. To sve osobito vrijedi Za one križeve na koje smo dospjeli svojim grijesima, kao oni razbojnici s desne i s lijeve strane Kristova križa. Zbog svojih si se grijeha doveo u takvu situaciju da si odbačen, posramljen, da si kažnjen možda i od društva i od Crkve. No, i tada kršćani brzo mogu postati od razbojnika mučenicima. Kako? Potrebno je samo promijeniti: uzrok patnje, kako veli sv. Augustin. Da, promijeni uzrok- causam muta! Zbog svojih si grijeha dospio na križ, a sada promijeni uzrok shvati svoj križ kao okajanje za grijehe i već si se kao razbojnik preobrazio u mučenika. To vrijedi zapravo za sve križeve, Patiš, mučiš se, svašta ti se događa u životu, samo nađi pravi uzrok i postat ćeš mučenik: svoj križ zagrlji iz ljubavi prema Kristu. A ako svoj križ još ne možeš zagrliti iz ljubavi prema Kristu, barem ga zagrlji kao dobri razbojnik, kako bi okajao svoje grijehe. Nažalost, većina nas ne želi mučeništvo, ne želi dan za danom umirati sebi, nego u patnjama postajemo još gori, poput lijevoga razbojnika: vrijeđamo i Boga i bližnje, propadamo još dublje u ponor vlastite sebičnosti koja nas dovodi do prijezira i Boga i bližnjega. Ne. Budi radije dobri lopov. Na križu si, iskoristi prigodu i ukradi Život, kao što je to učinio dobri razbojnik. Ponizi se i konačno zavapi: »Gospodine, sjeti me se u svom Kraljevstvu.«

11. Mučeništvo kreveta.

Mučenici mogu biti osobito oni koji su u krevetu, ti. bolesni. U bolesti se lako vjernik može pretvoriti u lijevoga razbojnika. Može postati nestrpljiv, pasti u beznade, mrziti sve oko sebe, čak razmišljati o samoubojstvu, eutanaziji. Vjernik postaje mučenik kada svoju postelju preobrazi u postelju dobrog razbojnika. A to znači da prihvaća raspadanje svojega tijela, toga Ovozemnog doma, kako bi se svakodnevno obnavljao iznutra duhom: »Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan

7.

obnavlja.« I ako mu na pamet dolaze svakojake zle misli, neka misli na raspetoga Krista, ali i na tolike mučenike koji su podnijeli mučeništvo daleko teže nego što on sam pati, jer se još nije odupro do krvi.

A ako su muke u krevetu tako velike, kao što su bile velike i patnje mučenika, to ga opet ohrabruje jer sada smije biti Kristov mučenik i u krevetu, zajedno s tolikim mučenicima koji su prolili krv za Isusa Krista. Poput mučenika, i bolesnici misle na to kako sve na ovom svijetu traje kratko, pa tako i patnja. Da, sve je tako kratko spram duljine vječnoga života. Kao što mučenici nisu gledali svoje patnje, nego su svoj pogled prikovali uz Kristov križ, uz nebo, tako i bolesnici to mogu učiniti u svojim krevetima, misleći kako su kratke, a time i malene patnje spram onoga tko ih čeka u vječnom životu: "Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo Vječno. »Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanost vaše vjere- dragocjenija od propadljiva zlata, koje se ipak u vatri kuša – stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista.«

12. Grobovi mučenika

Čudesno je to da mučenici više čuda čine poslije nego za ovozemaljskoga života. Toliko su umrli sebi da sada, kada ih častimo, ne mogu primiti hvalu u ovom svijetu, ne mogu se nimalo uzoholiti, nego svu hvalu primaju kako bi u nebu još više slavili Boga. I kršćani više vole mrtva tijela mučenika, nego živa tijela športaša, manekenki, lijepih žena i muškaraca.

Vole više njihova tijela jer su njihova tijela bila tijela Kristove ljubavi te su, iako mrtva, živa, jer nose snagu Kristove prisutnosti. I zato je dobro ići na grobove svih svetaca. Tu se krije posebna snaga, snaga Kristove milosti koja je djelovala i još djeluje u njihovim dušama i u njihovim tijelima. A nadasve je dobro ići na grobove mučenika, moleći da ih nasljeđujemo. Kad dođeš na grob mučenika, postaješ drukčiji. Ako si se uzoholio zbog bogatstva, umislio zbog znanstvenih titula, trenutnih uspjeha, pa i javne slave, na grobu mučenika shvaćaš da je to sve ispraznost nad ispraznošću. I tako ti bolesna duša postaje zdrava duša, počinješ konačno dolaziti k sebi i u sebi pronalaziti Boga. Ako si pak jadan, siromašan i prezren od svih, od mučenika, tih siromašnih »Lazara«, dobivaš snagu i utjehu jer još nisi ni blizu patio za Krista koliko su patili oni. Tako i bogati i siromašni, i uspješni i neuspješni primaju blagoslov od mučenika.

Svi shvaćaju da je jedno samo potrebno čovjeku: čuvati se grijeha, bojati se vječne smrti i truditi se biti s Kristom. Sve ostalo treba biti razlogom za snijeh jer je sve ostalo u ovom svijetu obična sjena, sve su to samo isprazne riječi snovi. Da, istina je to. Kao što na sprovodima i karminama ljudi budu nekako više ljudi nego na svečanostima, gozbama, nekako budu topliji, nježniji, krhkiji, bez one napuhanosti i šepirenja -- zato je istinito Pismo kada veli: »Bolje je ići u kuću gdje je žalost nego u kuću gdje je gozba, jer ondje je kraj

8.

svakoga čovjeka, i tko je živ, neka ga primi k srcu!« - tako i kod grobova mučenika ljudi postaju više ljudi.

Nicejsko vjerovanje i pitanje: Tko je Isus Krist?

Ove 2025. godine kršćani obilježavaju veliki jubilej: 1700. obljetnicu Prvoga nicejskog sabora koji je održan od 20. svibnja do 25. srpnja 325. godine.

Zbog doktrinarnih sporova, prvenstveno zbog nauka aleksandrijskog župnika Arija da Isus Krist nije jednak Ocu po božanskoj naravi, zbog rasprava oko datuma slavljenja Uskrsa, zbog ujednačavanja disciplinske prakse naspram onih koji su bili otpali od vjere, a tražili su povratak u Crkvu, zbog utvrđivanja biskupskih jurisdikcija, organizacijsko-pravnog uređenja Crkve, ali i zbog političkog jedinstva u Carstvu, rimski car Konstantin Veliki pozvao je na Sabor oko 1000 biskupa iz istočnog dijela carstva, no mnogi se, iz raznoraznih razloga (starost, bolest, opasnosti puta, logistika i ekonomski trošak putovanja itd.) nisu mogli odazvati. Navodi se da ih je na Saboru bilo od 250 do 320, a kao najčešći u crkvenoj predaji navodi se broj od 318 sudionika. Dvomjesečno zasjedanje neizbrisivo će se utkati u nauku i povijest Crkve. **(nastavak pročitajte u slijedećem broju našeg Listića!)**

Obavijesti

PON	27. I.	Anđela Merici		
UTO	28. I.	Toma Akvinski	17h Marija Gorica	+ Milka (<i>god.</i>), i Josip Pepo Valek, Ivka Hotko i Slavko Utržen
SRI	29. I.	Valerije		
ČET	30. I.	Tina	17h Marija Gorica	+ Anka Pili, Stjepan Jakolić i Marija Živković
PET	31. I.	Ivan Bosco	17h 18h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa <i>vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE</i>
SUB	1. II.	Brigita		
NED	2. II.	<u>SVIJEĆNICA</u>	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	Za pokojne iz mjeseca SIJEČNJA + Stjepan Tašić, Vinko Tašić i Obitelj i Ivan Jakševac i Obitelj <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 31. siječnja u 17 sati imamo zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Marija i Ivan Fakin, Vlatka, Slavko i Drago Lukica.

Izdaje: ŽUPA Pohoda B. D. Marije – MARIJA GORICA
Tel. 01/3395-848; 098/452-192; stjepan.barić@yahoo.com
glavni urednik: vlč. Stjepan Barić, župnik

uredovno vrijeme: utorak i srijeda: poslije podne od 16 do 17,30; te četvrtak i petak: ujutro od 8 do 9h